

14 Αυγούστου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΑΡΒΑΡΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ,

Αιτήτρια,

· v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΙΑΣ (ΑΡ.2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 290/92).

-
- 5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Η παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας — Προϋποθέτει καθήκον επιβαλλόμενο από το νόμο, περιλαμβανομένου του Συντάγματος, και παράλειψη εκτέλεσής του.
- Συμβούλιο Βελτιώσεως — Υπάλληλοι — Μισθός — Ο μισθός είναι δικαίωμα όσο υφίσταται η υπαλληλική σχέση.
- 10 Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσβολή περισσότερων διοικητικών πράξεων σε προσφυγή — Δεν χωρεί προσφυγή με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσότερων διοικητικών πράξεων μη συναφών μεταξύ τους — Έννοια συνάφειας.
- 15 Διοικητική Πράξη — Τελείωση — Δημοσίευση και κοινοποίηση — Θεωρία της παραλαβής — Το *internum* της διοικήσεως — Εφαρμογή μη τελειωθείσας πράξης — Θεωρία και νομολογία περί της δηλώσεως βουλήσεως της διοίκησης.
- 20 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Εκτελεστή — Η εκτελεσιμότητα — Περιγραφή και νομολογία.
- 25 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο Συμφέρον — Απώλεια — Παύση του επί ανακλήσεως της επίδικης πράξης — Η λειτουργία της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 ως εξαίρεση από τον κανόνα της ανάκλησης της δίκης — Η Χρίστος

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας και η απαιτούμενη, για την εφαρμογή του Άρθρου 146.6, εκ πρώτης όψεως ζημία.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Κατάργηση Δίκης — Ανάκληση της επίδικης πράξης που καταργεί τη δίκη — Δυνατότητα και σε τέτοια περίπτωση να επιδικαστούν έξοδα υπέρ του αιτητή. 5

Η αιτήτρια ζήτησε με την προσφυγή ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, περί αποκοπής του μισθού της, ακύρωση της παράλειψης να αντιμετωπιστεί, από τους καθ' ων η αίτηση, η σχετική γραπτή διαμαρτυρία της και ακύρωση της απολύσεώς της, παρόλο που δεν της κοινοποιήθηκε επίσημα. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την πράξη απολύσεως της αιτήτριας, αποφάσισε ότι: 15

1. Η παρούσα υπόθεση δεν προσφέρεται για ανάπτυξη του δικαιώματος του "αναφέρεσθαι στις αρχάς", που θεσμοθετείται και διαφυλάσσεται με το Άρθρο 29 του Συντάγματος. 20

Είναι φανερόν ότι η επιστολή - παράπονο λήφθηκε από το Συμβούλιο στις 27 Φεβρουαρίου, 1992 και η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 24 Μαρτίου, 1992, πριν από την εκπνοή της οποιασδήποτε προθεσμίας που ορίζεται στο Άρθρο 29 του Συντάγματος. Δεν υπάρχει παράλειψη οφειλόμενης με το νόμο ενέργειας. Παράλειψη προϋποθέτει καθήκον επιβαλλόμενο από το νόμο (περιλαμβανομένου του Συντάγματος) και παράλειψη εκτέλεσής του. 25 30

Η θεραπεία 2, ανεξάρτητα οποιωνδήποτε άλλων λόγων, δεν προσβάλλει πράξη, απόφαση ή παράλειψη, με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, και, ως εκ τούτου, στην έκταση αυτή, η προσφυγή είναι απαράδεκτη. 35

2. Η θεραπεία 1 προσβάλλει την αποκοπή του μισθού της αιτήτριας. 40

Στην παρούσα υπόθεση η αποκοπή του μισθού της αιτήτριας είναι πράξη εκτέλεσης της απόφασης απόλυσής της. Ο μισθός είναι δικαίωμα, όσο υφίσταται η υπαλληλική σχέση. Η υπαλληλική σχέση της αιτήτριας έπαυσε να υφίσταται με την απόφαση της 21ης Ιανουαρίου, 1992, και, 45

ως εκ τούτου, η μη πληρωμή μισθού μετά την ημερομηνία εκείνη ήταν η εκτέλεση της απόφασης της απόλυσης. Η αποκοπή του μισθού της αιτήτριας, από 21 Ιανουαρίου, 1992, ήταν η άμεση παραγωγή του εννόμου αποτελέσματος της απόφασης απόλυσης. Ήταν το αποτέλεσμα της ατομικής ρύθμισης και της κατάλυσης της νομικής κατάστασης της υπαλληλικής σχέσης μεταξύ αιτήτριας και Συμβουλίου. Η προσφυγή, στην έκταση που αναφέρεται στη θεραπεία 1 του αιτητικού, είναι απαράδεκτη.

5

10

3. Εν όψει των ανωτέρω, δεν θεωρείται αναγκαίο ή χρήσιμο να εξεταστεί αν υπάρχει συνάφεια μεταξύ των "πράξεων" που προσβάλλονται στις τρεις παραγράφους του αιτητικού. Είναι αρκετό να ειπωθεί ότι δεν χωρεί προσφυγή με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσοτέρων της μιας αυτοτελούς διοικητικής πράξης, οι οποίες δεν είναι συναφείς. Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, εάν η μια πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εξεδόθησαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο.

15

20

25

4. Στην σελ. 365 του συγγράμματος "Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων" του Μιχ. Δ. Στασινοπούλου γίνεται στη θεωρία της παραλαβής, δηλαδή, ότι η ατομική πράξη, για να επιφέρει τις έννομες συνέπειές της, πρέπει να κοινοποιηθεί προς το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Στα πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελ. 191, γίνεται διάκριση μεταξύ δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, που αποτελεί συστατικό στοιχείο της διοικητικής πράξης, και κοινοποίησης στο διοικούμενο, όταν αυτή δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο της πράξης, αλλά τρόπο γνωστοποίησης αυτής, που ακολουθεί την τελειωσή της.

30

35

40

Στις περιπτώσεις που η δημοσίευση επιβάλλεται, εάν δεν δημοσιευτεί η δημοσιευτέα πράξη, αυτή αποτελεί *internum* της Διοίκησης και δεν έχει την ικανότητα παραγωγής εννόμου αποτελέσματος, η δε Διοίκηση δικαιούται να την τροποποιήσει ή/και να τη ματαιώσει. Μπορεί, επίσης, να ματαιώσει απόφαση η οποία δεν κοινοποιήθηκε στο διοικούμενο και δεν παρήγαγε έννομα αποτελέσματα.

Εάν, όμως, η δημοσιευτέα πράξη εφαρμόστηκε από τη

Διοίκηση πριν τη δημοσίευση και παρήγαγε έννομα αποτελέσματα, ακυρούται από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

5. Το αντικείμενο προσφυγής, με βάση το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος, είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, ή απόφαση ή παράλειψη προσώπου, αρχής ή οργάνου, που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία. Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η νομιμότητα εκτελεστής διοικητικής πράξης ή απόφασης. Η εκτελεστή πράξη εκφράζει τη βούληση του διοικητικού οργάνου, εξουσιαστικού χαρακτήρα, και τη ρύθμιση πάνω σε ένα θέμα. Είναι πράξη που σκοπό έχει την παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του διοικουμένου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεσή του. Το κύριο στοιχείο της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι η άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα του διοικουμένου.

Εκτελεστή διοικητική πράξη είναι μόνο η πράξη με εξωτερικές έννομες συνέπειες.

Στις περιπτώσεις προαγωγής είναι αναγκαία, σύμφωνα με το νόμο ή τους κανονισμούς, ανάλογα με την περίπτωση, η λήψη της απόφασης, η κοινοποίηση στον προαγόμενο και η αποδοχή της από αυτόν.

6. Στην παρούσα υπόθεση, το Συμβούλιο αποφάσισε την άμεση απόλυση της αιτήτριας από τη θέση του Γραμματέα. Δεν κοινοποίησε στην αιτήτρια την απόφαση αυτή μέχρι και μετά την καταχώριση της προσφυγής και την πρώτη εμφάνιση στο Δικαστήριο. Όμως εκτέλεσε την πράξη. Αμέσως, στην ίδια συνεδρία, αποφάσισε ότι κενώθηκε η θέση Γραμματέα. Πλήρωσε τη θέση με τον διορισμό/προαγωγή άλλου.

Η θεσμοθετημένη θέση είναι μία και μόνη. Δεν μπορούσε άλλος να προαχθεί, χωρίς κένωση της θέσης με την απόλυση της αιτήτριας. Αυτό δηλώνει και το σχετικό πρακτικό του Συμβουλίου.

Δεύτερη πράξη εκτέλεσης: Άμεση αποκοπή του μισθού της, από την ημέρα της λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης.

5 Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία της εκτελεστής διοικητικής πράξης. Ο σκοπός της άμεσης εκτέλεσης είναι προφανής και η παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων, τα οποία επηρέασαν δυσμενώς τα δικαιώματα της αιτήτριας, είναι αναντίληκτα.

10 Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι καθαρά εκτελεστή διοικητική πράξη και υπόκειται στο δικαστικό έλεγχο, με βάση την παράγραφο 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

15 Στις 19 Μαρτίου, 1992, η απόφαση ακυρώθηκε/ανακλήθηκε. Δεν κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια, ούτε και διέρρηξε στον τύπο η ακύρωση της απόφασης αυτής. Για τους μισθούς της, που δεν πληρώθηκαν, εκδόθηκαν τραπεζικές επιταγές. Στις 12 Ιουνίου, 1992, ευδόκησαν να στείλουν στην αιτήτρια επιστολή.

20 7. Ο πολίτης δικαιούται να προσβάλει τη νομιμότητα εκτελεστής διοικητικής πράξης, όταν έννομο ενεστώσ συμφέρον του έχει ευθέως προσβληθεί από την απόφαση, πράξη ή παράλειψη οργάνου, αρχής ή προσώπου, που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία. Το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι ενεστώσ, άμεσο και προσωπικό, γιατί η προσφυγή δεν είναι λαϊκή αγωγή. Το έννομο συμφέρον
25 πρέπει να υπάρχει κατά το χρόνο της καταχώρισης της προσφυγής και κατά τη διάρκεια της ακρόασης μέχρι το τέλος της δίκης.

30 Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Η ανάκληση εξ ολοκλήρου διοικητικής πράξης ενεργεί ex tunc και, κατά το Ελλαδικό Δίκαιο, η δίκη καταργείται, γιατί επέρχεται η εξαφάνιση του αντικειμένου της. Ο αιτητής δεν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρον.

35 Στην Κύπρο, με βάση την παράγραφο 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ακυρωτική απόφαση της προσβαλλόμενης πράξης, απόφασης ή παράλειψης από το Δικαστήριο, κάτω από την παράγραφο 4 του ίδιου Άρθρου, είναι αναγκαία προϋπόθεση για αξίωση εύλογης αποζημίωσης ή άλλης θεραπείας, εάν δεν ικανοποιηθεί η αξίωση του αιτητή από τη Διοίκηση - (*Phedias Kyriakides and The Republic (Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 66, 74).

40

Η προσφυγή δεν μπορεί να προχωρήσει όταν παραμείνει χωρίς αντικείμενο. Η ανάκληση της διοικητικής πράξης οδηγεί στην εξαφάνιση της πράξης και την κατάργηση της δίκης, εκτός εάν, κατά την περίοδο πριν την ανάκληση, ο αιτητής έχει υποστεί ζημία, η οποία δεν εξαλείφθηκε με την ανάκληση. 5

Ανεξάρτητα από την ανάκληση της διοικητικής πράξης ή απόφασης, αν στη διάρκεια της ισχύος της παρήχθησαν αποτελέσματα που ζημιώνουν τον αιτητή, που δεν αντιμετωπίστηκαν ή εξαλείφθηκαν με την ανάκληση, η προσφυγή πρέπει να αποφασιστεί από το Δικαστήριο, με σκοπό την ακύρωση, για να μπορεί ο αιτητής, με βάση την παράγραφο 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, να ζητήσει αποζημίωση. (Βλέπε *Χρίστος Παπαδόπουλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*). 10 15

8. Η αιτήτρια είχε έννομο συμφέρον κατά το χρόνο της καταχώρισης της προσφυγής. Το συμφέρον δεν είναι μόνον υλικό, αλλά μπορεί να είναι και ηθικό. Η θέση Γραμματέα του Συμβουλίου είναι μία. Κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, εκ πρώτης όψεως, παραμένει ζημιά ή βλάβη η οποία δεν εξαλείφθηκε με την ανάκληση. Η δίκη, ως εκ τούτου, συνεχίζει και το Δικαστήριο θα προχωρήσει να εξετάσει τη νομιμότητα της απόφασης απόλυσης της αιτήτριας, που λήφθηκε στις 21 Ιανουαρίου, 1992. Δεν έγινε απόπειρα από το Συμβούλιο υπεράσπισης της πράξης. Η κρινόμενη διοικητική πράξη είναι έκδηλα αντίθετη με το νόμο. Αποτελεί, εκ προθέσεως, παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης, των βασικών ανθρωπίνων ελευθεριών και, ειδικά, του δικαιώματος υπεράσπισης και ακρόασης. 20 25 30

9. Η Δημοκρατία είναι η Κυβέρνηση του λαού από το λαό. Οι εκλεγμένοι τοπικοί άρχοντες πρέπει να κάμνουν βιώμα τους τη Δημοκρατία και την εφαρμογή του νόμου, περιλαμβανομένων των κανόνων του διοικητικού δικαίου. 35

Στην παρούσα περίπτωση, υπάρχει κατάφωρη εσκεμμένη παραβίαση κάθε αρχής δικαίου, η οποία αφήνει έκθετη την τοπική αυτοδιοίκηση. 40

Η τοπική αυτοδιοίκηση εξυψώνεται όχι με μελανά στίγματα, όπως η πράξη που ακυρώθηκε, αλλά με

4 Α.Α.Δ. Περικλέους ν. Συμβ. Βελτ. Αγ. Νάπας (Αρ.2)

συμμόρφωση προς τους κανόνες του δικαίου και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

- 5 10. Και αν ακόμα το Δικαστήριο εύρισκε ότι μετά την ανάκληση εξαλείφθηκαν όλα τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης πράξης, θα επιδίκαζε έξοδα υπέρ της αιτήτριας, λαμβανομένων υπόψη του είδους και της έκτασης της παρανομίας της πράξης που προσβλήθηκε στο χρόνο της έκδοσής της.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

- 15 *Georghiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 400·*
Σιμιλλή και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 463·
- 20 *Διακόπουλος και Άλλος ν. Ρ.Ι.Κ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1366·*
Αρσαλίδης ν. Α.ΤΗ.Κ. (Αρ.1) (1991) 4(Β) Α.Α.Δ. 1601·
Κυριάκου και Άλλοι ν. Α.ΤΗ.Κ. (Αρ.2) (1991) 4(Γ) Α.Α.Δ. 1822·
- 25 *Πογιατζής ν. Δημοκρατίας (1992) 4(Α) Α.Α.Δ. 20·*
G.E. Manrommatis Ltd και Άλλος ν. Δήμου Λεμεσού (1992) 4 Α.Α.Δ. 2338·
- 30 *Panayides v. Republic (Public Service Commission) (1972) 3 C.L.R. 467·*
G.E.D. Metal Industry Ltd ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 584·
- 35 *ΧατζηΠαύλος ν. Εφορείας Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Στροβόλου (1992) 4 Α.Α.Δ. 1031·*
Γεωργούδη ν. Δήμου Αραδίππου (1990) 3 Α.Α.Δ. 3178·
- 40 *Μαγκλή ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 1779·*
Σ.τ.Ε Υπόθεση 1866/1967·
- 45 *Kolokassides and Republic (1965) 3 C.L.R. 542·*
Republic v. Demetriou and Others (1972) 3 C.L.R. 219·

Περωκλέους v. Συμβ. Βελτ. Αγ. Νάπας (Αρ.2) (1992)

<i>Δημοκρατία v. Χατζηπαντελή (1989) 3(B) A.A.Δ. 961·</i>	
<i>Εταιρεία Μουτουλλάς - Καλοπαναγιώτης Μεταφοραί Λτδ v. Αρχής Αδειών και Άλλης (1989) 3(Δ) A.A.Δ. 2277·</i>	5
<i>Chrysostomides v. The Greek Communal Chamber (1964) C.L.R. 397·</i>	
<i>Christofides v. CY.TA (1979) 3 C.L.R. 99·</i>	10
<i>Avgoloupi v. Minister of Interior (1985) 3 C.L.R. 1525·</i>	
<i>Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others (1986) 3 C.L.R. 322·</i>	
<i>Papaleontiou v. Educational Service Commission (1987) 3 C.L.R. 1341·</i>	15
<i>Σ.τ.Ε 302/34, 1050/34, 18/35·</i>	
<i>Kyriakides and Republic, 1 R.S.C.C. 66·</i>	20
<i>Malliotis and Others v. The Municipality of Nicosia (1965) 3 C.L.R. 75·</i>	
<i>Christodoulides v. Republic (1978) 3 C.L.R. 189·</i>	25
<i>Irrigation Division "Katzilos" v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1068·</i>	
<i>Agrotis v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1397·</i>	30
<i>Strakka Ltd v. Republic and Another (1988) 3(B) C.L.R. 760·</i>	
<i>Παπαδόπουλος v. Δημοκρατίας (1989) 3 A.A.Δ. 973·</i>	
<i>Marcoullides v. The Republic, 3 R.S.C.C. 30·</i>	35
<i>Haros v. Republic, 4 R.S.C.C. 39·</i>	
<i>Pantelidou v. Republic, 4 R.S.C.C. 100·</i>	40
<i>Fisenzides v. Republic (1971) 3 C.L.R. 80·</i>	
<i>Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594·</i>	
<i>Kyprianou v. Public Service Commission (1973) 3 C.L.R. 206·</i>	45
<i>Iordanous v. Republic (1974) 3 C.L.R. 194·</i>	

Orphanou v. Registrar Co-operative Societies (1985) 3 C.L.R. 1022

Kazamias v. Republic (1982) 3 C.L.R. 239

5 *Zavros v. District Officer Paphos 91986) 3 C.L.R. 44*

Μελέτης ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 347

Ιωάννου ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1990) 3 Α.Α.Δ. 299.

10

Προσφυγή.

15 Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να τερματίσουν τις υπηρεσίες της αιτήτριας και να αποκόψουν τον μισθό της, από το Φεβρουάριο, 1992.

Α.Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

20 Α. Κωνσταντίνου, Α.Καράς, Ζ. Κουλίας, Α. Μακεδόνα Βαλανίδου (κα), για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια με την προσφυγή αυτή ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:-

30 "1. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και χωρίς Νομικό αποτέλεσμα η απόφαση να αποκοπεί ο μισθός της αιτήτριας από Φεβρουαρίου 1992.

35 2. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να ανταποκριθεί και/ή να αντιμετωπίσει τη γραπτή διαμαρτυρία, από 24.2.92, της αιτήτριας αναφορικά με το μισθό της και να διαταχθεί η διενέργεια ότι έχει παραληφθεί.

40 3. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη η απόφαση περί τερματισμού της υπηρεσίας της αιτήτριας, που λήφθηκε μεν, ως πληροφορείται η αιτήτρια, κατά ή περί την 21.1.92

χωρίς ακόμα να της κοινοποιηθεί επίσημα."

Τα γεγονότα, όπως με στάδια αποκαλύφθηκαν στη διάρκεια της διαδικασίας, έχουν:-

5

Το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, (το "Συμβούλιο"), είναι Οργανισμός Δημοσίου Δικαίου, που ιδρύθηκε και λειτουργεί με βάση τον περί Χωρίων (Διοίκηση και Βελτίωση) Νόμο, (Κεφ. 243 και Νόμοι Αρ. 46/61, 58/62, 4/66, 31/69, 7/79, 49/79, 65/79, 7/80, 27/82, 42/83, 72/83, 38/84, 72/87, 218/88, 23/89, 66/89, 211/90, 101/91). Το Άρθρο 20 του Νόμου αυτού θεσμοθετεί θέση Γραμματέα και Ταμιά του Συμβουλίου.

10

Στις 19 Δεκεμβρίου, 1974, το Συμβούλιο διόρισε την αιτήτρια στη θέση Γραμματέα/Ταμιά, από 1η Ιανουαρίου, 1975.

15

Στις 14 Δεκεμβρίου, 1990, καταχωρίστηκε από το Συμβούλιο, στο Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου, η Ποινική Υπόθεση Αρ. 12001/90 εναντίον της αιτήτριας, αναφορικά με κτίσιμο ή συμπλήρωση ή μετατροπή οικοδομής χωρίς άδεια.

20

Στη συνεδρία του Συμβουλίου, ημερομηνίας 31 Ιανουαρίου, 1991, παρόντες ήταν ο Πρόεδρος - (Έπαρχος Αμμοχώστου) - και πέντε αιρετά μέλη. Με την ψήφο των τριών αιρετών μελών λήφθηκε η ακόλουθη απόφαση:-

25

1. Η αιτήτρια να τεθεί σε διαθεσιμότητα από 2 Φεβρουαρίου, 1991, μέχρι την εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης και τυχόν πειθαρχικής υπόθεσης.
2. Κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητάς της να λαμβάνει το 1/2 των απολαβών της.
3. Ο Βοηθός Γραμματέας, κ. Καλλικάς, να εκτελεί καθήκοντα Αναπληρωτή Γραμματέα.

30

35

40

Στη συνεδρία του Συμβουλίου, της 7ης Ιανουαρίου, 1992, μέλη του Συμβουλίου έθεσαν θέμα τερματισμού της

διαθεσιμότητας και άμεσης απόλυσης της αιτήτριας. Αποφασίστηκε να ετοιμαστεί κατηγορητήριο, στο οποίο να αναφέρονται οι παράτυπες/παράνομες ενέργειες, που θεωρούνταν ότι έγιναν, από την αιτήτρια, καθ' υπέρβαση των εξουσιών και καθηκόντων της. Το κατηγορητήριο θα εκοινοποιείτο στην αιτήτρια, η οποία θα εκαλείτο να απαντήσει σε συνεδρία στις 13 Ιανουαρίου, 1992. Κατηγορητήριο δεν ετοιμάστηκε. Η αιτήτρια δεν έλαβε γνώση και συνεδρία δεν έγινε στις 13 Ιανουαρίου, 1992.

10

Στις 21 Ιανουαρίου, 1992, το Συμβούλιο, παρά την ορθή καθοδήγηση και έντονη διαφωνία του Προεδρεύσαντα, αποφάσισε την άμεση απόλυση της αιτήτριας από 21 Ιανουαρίου, 1992. Το σχετικό μέρος των πρακτικών έχει:-

15

"Χ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Υπόθεση κας Β. Περικλέους - Γραμματέας Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας

20

Ο κ. Σώτος Κίργιας, εισηγητής του θέματος κατά τη συνεδρία που έγινε στις 7.1.1992, αναφέρθηκε στην απόφαση που λήφθηκε (Ίδε παρ. XIII των πρακτικών ημερομηνίας 7.1.1992) και ανέφερε ότι τα Επιτόπια Μέλη του Συμβουλίου, σε δική τους συνεδρία, επανεξέτασαν την απόφαση τους και αποφάσισαν την άμεση απόλυση της κας Βαρβάρας Περικλέους και τον τερματισμό των υπηρεσιών της, ως Γραμματέας του Συμβουλίου Βελτιώσεως, από της 21.1.1992.

25

30

Ο Προεδρεύων ανέφερε ότι δεν είναι ορθό ένα θέμα το οποίο αποφασίστηκε σε συνεδρία που ήταν παρών ο ίδιος ο Πρόεδρος, να επαναφέρεται για να αποφασιστεί χωρίς ο ίδιος ο Πρόεδρος να είναι παρών και εισηγήθηκε όπως το θέμα τεθεί σε επόμενη συνεδρία που θα προεδρεύει ο Έπαρχος. Την εισήγηση αυτή του Προεδρεύοντα την απέρριψαν ομόφωνα τα Μέλη.

35

Κατόπιν τούτου ο Πρόεδρος ανέφερε ότι η θέση του Προέδρου και ο ίδιος ο Προεδρεύων διαφωνεί με τη διαδικασία που ακολουθεί το Συμβούλιο, γιατί είναι αντίθετη με τις αρχές του φυσικού δικαίου, σύμφωνα

40

με το οποίο ο κάθε κατηγορούμενος έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να του γίνονται γνωστές οι κατηγορίες για τις οποίες διώκεται και να μπορεί να ακούεται και να υπερασπίζεται τον εαυτό του. Το δικαίωμα αυτό οφείλει να διασφαλίσει το Συμβούλιο στην κα 5
Περικλέους, αλλιώς οι ενέργειές του θα χαρακτηριστούν ως παράνομες και να ακυρωθούν από το Ανώτατο Δικαστήριο και το Συμβούλιο θα βρεθεί εκτεθειμένο. Οι κρατικές αρχές όπως είναι και το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, οφείλουν να 10
ενεργούν σύμφωνα με το Νόμο και τις αρχές του Φυσικού Δικαίου και αποφάσεις του είδους αυτού πιθανόν θα περιπλέξουν το Συμβούλιο σε διαδικασίες, έξοδα και αποζημιώσεις.

Ο Προεδρεύων εισηγήθηκε και πάλιν όπως το Συμβούλιο ακολουθήσει κανονική διαδικασία, καλώντας την υπάλληλο να ακουσθεί, δίδοντάς της την ευκαιρία να υπερασπισθεί τον εαυτό της για τις 20
κατηγορίες που τις καταλογίζονται.

Τα Μέλη ομόφωνα επέμεναν στην απόφασή τους, για την οποία υπέβαλαν έγγραφο στο οποίο αναφέρονται οι λόγοι, για τους οποίους κατέληξαν στην απόφασή 25
τους.

Το έγγραφο αυτό έχει ως ακολούθως:

Έπειδή η κα Βαρβάρα Περικλέους, σαν Επιθεωρήτρια του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας 30
Νάπας, επέτρεψε και/ή ανέχθηκε την ανέγερση πολλών οικοδομών χωρίς άδεια οικοδομής, εις την Αγία Νάπα,

Επειδή, ενώ κατείχε την θέση της Επιθεωρήτριας, 35
επενέβη πάνω σε κρατική γη και προέβη εις την ανέγερση μεγάλης οικοδομής χωρίς άδεια,

Επειδή, με την έναρξη της λήψης Δικαστικών μέτρων εναντίον της, προέβη επανηλειμμένως σε 40
ύβρεις και απειλές εναντίον μελών του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας,

Επειδή, κατά τη διάρκεια της λήψης δικαστικών μέτρων εναντίον της, προέβη σε απειλές και ύβρεις εναντίον του προσωπικού του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας,

5

Επειδή, συνέπεια της συνολικής συμπεριφοράς της, μέχρι σήμερα έχει δημιουργηθεί χαώδης σχέση μεταξύ της κας Βαρβάρας Περικλέους και των Μελών του Συμβουλίου, αλλά και μεταξύ του προσωπικού του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας,

10

Επειδή, παρά τον χρόνο που ευρίσκετο σε διαθεσιμότητα, η συμπεριφορά της κας Βαρβάρας Περικλέους δεν έχει βελτιωθεί, αλλά απ' εναντίας χειροτερεύει, με άμεσον συνέπεια να μη μπορεί να συνεργασθεί με τα Μέλη του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας και του προσωπικού,

15

Επειδή το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αγίας Νάπας θέλει να αποκαταστήσει την ηρεμία, την γαλήνη και την τάξη στις υπηρεσίες του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας κρίνει ότι το συμφέρον της κοινότητας επιβάλλει τον τεματισμό των υπηρεσιών της και έτσι αποφασίζει την απόλυσή της από την θέση της Επιθεωρητριας, από 21.1.1992.

20

25

Επειδή η θέση του Επιθεωρητή έχει κενωθεί από την απόλυση της κας Βαρβάρας Περικλέους, και

30

Επειδή το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αγίας Νάπας επιθυμεί έντονα να πληρώσει την θέση για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του, και

35

Επειδή ο Βοηθός Επιθεωρητής, κος Νίκος Καλλικάς, επέδειξε ενδιαφέρον εις την εκτέλεση των καθηκόντων, και

40

Επειδή, κατά την κρίση του Συμβουλίου, έχει τα προσόντα και την πείρα να εκτελεί τα καθήκοντα του Επιθεωρητού, αποφασίζει και προβιβάζει και/ή διορίζει τον κων Νίκο Καλλικά εις την θέση του

Επιθεωρητή/Γραμματέα του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, από 22.1.1992' "

Η απόφαση αυτή δεν κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια. 5

Η απόφαση, όμως, και το αιτιολογικό της δημοσιεύτηκαν σε δύο ημερήσιες πρωινές εφημερίδες - στις 23 Ιανουαρίου, 1992 και 24 Ιανουαρίου, 1992, με φερόμενες ανταποκρίσεις από τη Λάρινακα - (βλ. Τεκμήριο Α). 10

Είναι εκπληκτική η ταυτότητα του δημοσιεύματος της 24ης Ιανουαρίου, 1992, με το έγγραφο/απόφαση που περιέχεται στο πρακτικό που έχει προεκτεθεί. 15

Το Συμβούλιο, σε εκτέλεση της απόφασης τερματισμού των υπηρεσιών της αιτήτριας, δεν της πλήρωσε μισθό από 21 Ιανουαρίου, 1992.

Στις 23 Ιανουαρίου, 1992, ο Έπαρχος, με επιστολή στο Γενικό Εισαγγελέα, ανέφερε το ιστορικό, επισύναψε όλα τα σχετικά και ζήτησε τη νομική συμβουλή του. Χαρακτηριστικές είναι οι δύο τελευταίες παράγραφοι, που έχουν:- 20 25

"Η απόφαση αυτή του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, η οποία ελήφθη με την διαφωνία μου, κατά τη γνώμη μου, πάσχει ως διοικητική πράξη και είναι διαβλητή, γιατί δεν έχουν τηρηθεί οι γενικά παραδεκτές αρχές του φυσικού δικαίου και της χρηστής διοίκησης. 30

Παρακαλώ να με συμβουλευσετε κατά πόσο, ως Πρόεδρος του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, υποχρεούμαι να συμμορφωθώ και να εκτελέσω την απόφαση αυτή, η οποία προβλέπω ότι θα έχει σοβαρές επιπτώσεις, νομικές και οικονομικές, εις βάρος του Συμβουλίου Βελτιώσεως." 35

Ο Γενικός Εισαγγελέας απέστειλε απαντητική επιστολή - γνωμάτευση, ημερομηνίας 24 Φεβρουαρίου, 1992, που λήφθηκε από τον Έπαρχο στις 28 Φεβρουαρίου, 1992. 40

Παρατίθεται ολόκληρη:-

5 "Σε απάντηση της επιστολή σας, με ημερομηνία 23
Ιανουαρίου 1992 και αρ. φακ. 688/79, σας πληροφορώ
ότι, υπό το φως του περιεχομένου της επιστολής σας,
κατέληξα στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο
10 Βελτιώσεως Αγίας Νάπας έχει τερατίσει τις υπηρεσίες
της κας Βαρβάρας Περικλέους, ως Γραμματέα του
Συμβουλίου, για πειθαρχικής φύσεως παραπτώματα,
χωρίς να της δοθεί η ευκαιρία να ακουστεί, και γιαυτό
15 ο τερατισμός των υπηρεσιών της έχει αποφασιστεί
κατά τρόπο που αντιβαίνει κατάφωρα προς τους
κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης και κατά συνέπεια
παραβιάζει βασικά ανθρωπίνα δικαιώματα της κας
Περικλέους.

20 Επειδή στις 21 Ιανουαρίου 1992, όταν ελήφθη η πιο
πάνω απόφαση του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας
Νάπας, δεν είχατε προεδρεύσει εσείς ο ίδιος,
εισηγούμαι, πριν να προχωρήσετε στην εκτέλεση της
αποφάσεως του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 10
του περί Χωριών (Διοίκησης και Βελτίωσης) Νόμου,
25 Κεφ. 243, να επαναφέρετε το θέμα, όσο το δυνατό πιο
 σύντομα, ενώπιον του Συμβουλίου και να καλέσετε τα
μέλη του, που έλαβαν την εν λόγω απόφαση, να την
επανεξετάσουν, έχοντας υπόψη τους ότι ο τερατισμός
των υπηρεσιών της κας Περικλέους, για πειθαρχικά
παραπτώματα, είναι δυνατός μόνο μετά που θα της
30 δοθεί η ευκαιρία να ακουστεί.

35 Οφείλετε επίσης να επιστήσετε την προσοχή τους
στο ότι είναι ενδεχόμενο να θεωρηθούν ότι ευθύνονται,
κατά νόμο, για εκ προθέσεως ενέργεια, συνεπαγόμενη
αναπόφευκτα την παραβίαση των κανόνων της φυσικής
δικαιοσύνης, και κατά συνέπεια βασικών ανθρωπίνων
δικαιωμάτων της κας Περικλέους, και να τους
υποδειχθεί να συμβουλευτούν σχετικά τους δικηγόρους
τους.

40 Παρακαλώ να επικοινωνήσετε και πάλι μαζί μου για
να με ενημερώσετε περί των εξελίξεων, οπότε και θα
έχω την ευκαιρία να σας συμβουλευσω περί του τι
ενδείκνυται να γίνει."

Στις 24 Φεβρουαρίου, 1992, ο δικηγόρος της αιτήτριας έστειλε στον Έπαρχο - Πρόεδρο του Συμβουλίου - την ακόλουθη επιστολή:-

"Έχω εντολή, από την πιο πάνω πελάτισσά μου, να ζητήσω όπως μου γνωστοποιηθούν οι λόγοι γιατί μειώθηκε περαιτέρω, από ότι η απόφαση διαθεσιμότητας καθόρισε, ο μισθός της πελάτισσάς μου.

5

10

Υπήρξε νεότερη απόφαση;

Εάν ναι, παρακαλώ να μου γνωστοποιηθεί."

Στις 19 Μαρτίου, 1992, ο Έπαρχος επανέφερε το θέμα στη συνεδρία του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της επιστολής του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας. Η απόφαση που λήφθηκε περιέχεται στο πρακτικό:-

15

20

Ι ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

1. Απόφαση απόλυσης της Γραμματέας του Συμβουλίου κας Βαρθάρας Περικλέους

25

Συζητήθηκε σε έκταση το ανωτέρω θέμα, σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της σχετικής επιστολής του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, με αρ. φακ. Γ.Ε. 34(Α)/49/ΠΙ και ημερομηνία 24.2.1992, και τονίσθηκε ότι, παρά το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν έχει κανονισμούς που να διέπουν πειθαρχικά ή και άλλα παραπτώματα υπαλλήλων, επιθυμία όλων των μελών του Συμβουλίου είναι όπως εφαρμοσθούν και τηρηθούν οι κανόνες του φυσικού δικαίου. Ενόψει των ανωτέρω, και σύμφωνα με τις σχετικές συμβουλές των δικηγόρων του Συμβουλίου, αποφασίσθηκαν τα ακόλουθα:

30

35

(α) Ακυρωθεί και θεωρηθεί ως μη ληφθείσα η απόφαση του Συμβουλίου, ως η παράγραφος (Χ) των πρακτικών της συνεδρίας του Συμβουλίου με κωδικό αριθμό 3/92, για απόλυση της κας Βαρθάρας

40

Περικλέους.

5 (β) Η κα Βαρβάρα Περικλέους να συνεχίσει να βρίσκεται σε διαθεσιμότητα και να αμείβεται με το 1/2 του μισθού της."

Η επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας παρέμεινε αναπάντητη.

10 Στις 24 Μαρτίου, 1992, καταχωρίστηκε η προσφυγή αυτή, που επιδόθηκε στις 3 Απριλίου, 1992.

Αργότερα ετοιμάστηκαν από το Συμβούλιο δύο
15 τραπεζικές επιταγές με συνεχιζόμενους αριθμούς:
Τραπεζική επιταγή αρ. 54056327 και τραπεζική επιταγή
αρ. 54056328, ημερομηνίας 6 Απριλίου, 1992 και 22
Απριλίου, 1992, αντίστοιχα. Τα ποσά των επιταγών
αυτών αντιπροσωπεύουν τον μη πληρωθέντα μισθό της
20 αιτήτριας από 21 Ιανουαρίου, 1992 μέχρι τέλους
Απριλίου.

Οι δικηγόροι του Συμβουλίου ισχυρίζονται ότι η
αιτήτρια ειδοποιήθηκε τηλεφωνικά να παραλάβει τις
25 επιταγές.

Ο διορισμός του κ. Καλλικά στη μόνη θεσμοθετημένη
θέση Γραμματέα δεν φαίνεται να ανακλήθηκε.

30 Στο πρακτικό της συνεδρίας, πριν την απόφαση
απόλυσης της αιτήτριας, ο κ. Καλλικός περιγράφεται
"Αναπληρωτής Γραμματέας". Στα πρακτικά που
ακολουθούν, περιλαμβανομένου και του πρακτικού της
15ης Απριλίου, 1992, περιγράφεται "Γραμματέας" και όχι
"Αναπληρωτής".

35 Οι δικηγόροι του Συμβουλίου δήλωσαν στη γραπτή
τους αγόρευση ότι, καμιά κοινοποίηση δεν έγινε στην
αιτήτρια και ότι εξέθεσαν, για πρώτη φορά, τα γεγονότα
στην ένστασή τους στην προσφυγή, ημερομηνίας 3
40 Ιουνίου, 1992 και τα συμπλήρωσαν στη γραπτή αγόρευση,
ημερομηνίας 25 Ιουνίου, 1992:-

"... η ... απόφαση, ημερ. 21/1/92, κοινοποιήθηκε επίσημα στην Αιτήτρια με την καταχώριση της ένστασης των καθ' ων η Αίτηση, ημερ. 3/6/92, ..."

Οι δικηγόροι του Συμβουλίου ήγειραν τις πιο κάτω 5 προδικαστικές ενστάσεις:-

1. Η ισχυριζόμενη παράλειψη απάντησης στην επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας, ημερομηνίας 24 Φεβρουαρίου, 1992, δεν αποτελεί παράλειψη, με 10 την έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος, και δεν μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή. Περαιτέρω, η επιστολή λήφθηκε στις 27 Φεβρουαρίου, 1992, η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 24 Μαρτίου, 1992, πριν την εκπνοή της 15 προθεσμίας που προβλέπει το Άρθρο 29 του Συντάγματος.
2. Η θεραπεία 2 της προσφυγής δεν μπορεί να 20 συμπροσβληθεί, γιατί δεν υπάγχει συνάφεια μεταξύ της και της απόφασης για απόλυση.
3. Η προσβαλλόμενη πράξη ή/και απόφαση, 25 ημερομηνίας 21 Ιανουαρίου, 1992, δεν κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια, αποτελούσε interim της Διοίκησης και, ως εκ τούτου, δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και δεν μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή, με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος. 30
4. Η πράξη και/ή απόφαση, ημερομηνίας 21 35 Ιανουαρίου, 1992, ανακλήθηκε και/ή ακυρώθηκε από το Συμβούλιο, στις 19 Μαρτίου, 1992, πριν κοινοποιηθεί επίσημα στην αιτήτρια και, ως εκ τούτου, η αιτήτρια δεν έχει έννομο συμφέρον και/ή η προσφυγή, μετά την απόφαση της 19ης Μαρτίου, 1992, έμεινε χωρίς αντικείμενο.

Η παρούσα υπόθεση δεν προσφέρεται για ανάπτυξη 40 του δικαιώματος του "αναφέρεσθαι στις αρχάς", που θεσμοθετείται και διαφυλάσσεται με το Άρθρο 29 του Συντάγματος.

Είναι φανερόν ότι η επιστολή - παράπονο λήφθηκε από το Συμβούλιο στις 27 Φεβρουαρίου, 1992 και η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 24 Μαρτίου, 1992, πριν από την εκπνοή της οποιασδήποτε προθεσμίας που ορίζεται στο 5 Άρθρο 29 του Συντάγματος.

Δεν υπάρχει παράλειψη οφειλόμενης με το νόμο ενέργειας.

10 Παράλειψη προϋποθέτει καθήκον επιβαλλόμενο από το νόμο (περιλαμβανομένου του Συντάγματος) και παράλειψη εκτέλεσής του.

15 Η θεραπεία 2, ανεξάρτητα οποιωνδήποτε άλλων λόγων, δεν προσβάλλει πράξη, απόφαση ή παράλειψη, με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, και, ως εκ τούτου, στην έκταση αυτή, η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

20 Η θεραπεία 1 προσβάλλει την αποκοπή του μισθού της αιτήτριας.

25 Στην παρούσα υπόθεση η αποκοπή του μισθού της αιτήτριας είναι πράξη εκτέλεσης της απόφασης απόλυσής της.

Ο μισθός είναι δικαίωμα, όσο υφίσταται η υπαλληλική σχέση.

30 Η υπαλληλική σχέση της αιτήτριας έπαυσε να υφίσταται με την απόφαση της 21ης Ιανουαρίου, 1992, και, ως εκ τούτου, η μη πληρωμή μισθού μετά την ημερομηνία εκείνη ήταν η εκτέλεση της απόφασης της απόλυσης.

35

40 Η αποκοπή του μισθού της αιτήτριας από 21 Ιανουαρίου, 1992 ήταν η άμεση παραγωγή του εννόμου αποτελέσματος της απόφασης απόλυσης. Ήταν το αποτέλεσμα της ατομικής ρύθμισης και της κατάλυσης της νομικής κατάστασης της υπαλληλικής σχέσης, μεταξύ αιτήτριας και Συμβουλίου.

Η προσφυγή, στην έκταση που αναφέρεται στη
θεραπεία 1 του αιτητικού, είναι απαράδεκτη.

Ενόψει των ανωτέρω, δεν θεωρείται αναγκαίο ή
χρήσιμο να εξεταστεί αν υπάρχει συνάφεια μεταξύ των 5
"πράξεων" που προσβάλλονται στις τρεις παραγράφους
του αιτητικού. Είναι αρκετό να ειπωθεί ότι δεν χωρεί
προσφυγή με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσότερων
της μιας αυτοτελούς διοικητικής πράξης, οι οποίες δεν 10
είναι συναφείς.

Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, εάν η μια
πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης ή αφορούν τον
ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του νόμου, 15
έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εξεδόθησαν στην ίδια
διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο - (βλ. *Georg-*
hiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 400· *Μαρία Σιμιλλή και*
'Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, Υπόθεση Αρ. 813/88,
(Απόφαση δόθηκε στις 14 Φεβρουαρίου, 1990)· *Ανδρέας* 20
Διακόπουλλος και 'Άλλος ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος
Κύπρου, Υποθέσεις Αρ. 516/88 και 528/88, (Απόφαση
δόθηκε στις 21 Απριλίου, 1990)· *Νικόλαος Αρσαλίδης ν.*
Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, Υπόθεση Αρ. 152/90,
(Απόφαση δόθηκε στις 9 Μαΐου, 1991)· *Χρίστος* 25
Κυριάκου και 'Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου,
Υπόθεση Αρ. 289/90, (Απόφαση δόθηκε στις 31 Μαΐου,
1991)· και *Πάμπος Πογιατζής ν. Κυπριακής*
Δημοκρατίας, Υπόθεση Αρ. 1067/90, (Απόφαση δόθηκε
στις 10 Ιανουαρίου, 1992)· *G.E. Manrommatis Ltd. και* 30
'Άλλος ν. Δήμου Λεμεσού, (Απόφαση δόθηκε στις 26
Ιουνίου, 1992)).

Οι δικηγόροι του Συμβουλίου ισχυρίστηκαν ότι η
πράξη κοινοποιήθηκε επίσημα στην αιτήτρια, με την 35
καταχώριση της ένστασης, στις 3 Ιουνίου, 1992· ότι οι
δημοσιεύσεις στον τύπο αποτελούσαν απλώς διαρροή
μέσω ενός ή περισσότερων μελών του Συμβουλίου· η
προσβαλλόμενη απόφαση απόλυσης της αιτήτριας ήταν
απλό *interim* της Διοίκησης. Νομικό έρεισμα του 40
ισχυρισμού τους ανέφεραν τις υποθέσεις *Petrakis Pana-*
yides v. Republic (Public Service Commission) (1972) 3
C.L.R. 467, σελ. 482· *G.E.D. Metal Industry Ltd. v.*

- Κυπριακής Δημοκρατίας**, Υπόθεση Αρ. 677/89, (Απόφαση δόθηκε στις 8 Φεβρουαρίου, 1991): **Δώρος Χ" Παύλου ν. Εφορείας Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Στροβόλου**, Υπόθεση Αρ. 848/89, (Απόφαση δόθηκε στις 5 19 Μαρτίου, 1992): **Γεώργιος Ν. Γεωργούδη ν. Δήμου Αραδίππου**, Υπόθεση Αρ. 68/89, (Απόφαση δόθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου, 1990): **Κυριάκος Μαγκλή ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου**, Υπόθεση Αρ. 604/91, (Απόφαση δόθηκε στις 15 Μαΐου, 1992): το "Δίκαιον των Διοικητικών 10 Πράξεων", του Μιχ. Δ. Στασινοπούλου, σελ. 359-366 και τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 191-192.

Στην υπόθεση **Panayides**, ανωτέρω, το επίδικο θέμα 15 ήταν ο χρόνος προαγωγής υπαλλήλου. Το Δικαστήριο αναφέρθηκε στο Σύγγραμμα του Μιχ. Δ. Στασινοπούλου - "Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων" - σελ. 359. Στη σελ. 360, του ιδίου Συγγράμματος, διαβάζουμε:-

20 "Μόνον όταν η βούλησις δηλωθή, όταν δηλαδή δοθή εις αυτήν εξωτερική κατεύθυνσις προς εν ή πλείονα ωρισμένα πρόσωπα ή προς αόριστον έτι αριθμόν 25 προσώπων, προς τον σκοπόν ίνα διά της βουλήσεως ταύτης επηρεασθή οπωσδήποτε η στάσις των προσώπων τούτων έναντι της εννόμου τάξεως, η βούλησις αποκτά σημασίαν κοινωνικήν και ενδιαφέρεται το δίκαιον δι' αυτήν και τας συνεπείας της.

30 Η αυτή αρχή ισχύει και διά την βούλησιν την διαμορφουμένην εν τη Διοικήσει. Ίνα αποκτήση την δύναμιν προς προαγωγήν εννόμων αποτελεσμάτων, η βούλησις αυτή οφείλει να παύση ν' αποτελή *internum*, ήτοι οφείλει να δηλωθή. Εντεύθεν προκύπτει το 35 πρόβλημα, ποία είναι η αναγκαία, εν τω δικαίω των διοικητικών πράξεων, δήλωσις βουλήσεως και ποία αι εξωτερικαί ενέργειαι, δι' ων αυτή λαμβάνει χώραν."

40 Στη σελ. 365 γίνεται αναφορά στη θεωρία της παραλαβής, δηλαδή, ότι η ατομική πράξη, για να επιφέρει τις έννομες συνέπειές της, πρέπει να κοινοποιηθεί προς το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελ. 191, γίνεται διάκριση μεταξύ δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, που αποτελεί συστατικό στοιχείο της διοικητικής πράξης, και κοινοποίησης στο διοικούμενο, όταν αυτή δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο της πράξης, αλλά τρόπο γνωστοποίησης αυτής, που ακολουθεί την τελειώσή της. 5

Στις περιπτώσεις που η δημοσίευση επιβάλλεται, εάν δεν δημοσιευτεί η δημοσιευτέα πράξη, αυτή αποτελεί *internum* της Διοίκησης και δεν έχει την ικανότητα παραγωγής εννόμου αποτελέσματος, η δε Διοίκηση δικαιούται να την τροποποιήσει ή/και να τη ματαιώσει. Μπορεί, επίσης, να ματαιώσει απόφαση η οποία δεν κοινοποιήθηκε στο διοικούμενο και δεν παρήγαγε έννομα αποτελέσματα. 10 15

Εάν, όμως, η δημοσιευτέα πράξη εφαρμόστηκε από τη Διοίκηση πριν τη δημοσίευση και παρήγαγε έννομα αποτελέσματα, ακυρούται από το Συμβούλιο της Επικρατείας. 20

Στη σελ. 193 αναφέρεται:-

"Η παράλειψις της κοινοποιήσεως της πράξεως εις τον διοικούμενον ή η ελλειπής κοινοποιήσις ταύτης ασκεί επιρροήν επί της ενάρξεως της προθεσμίας προσβολής αυτής επί ακυρώσει, δεν θίγει όμως το κύρος της πράξεως: 189 (34), 1117(39), 199(55), ουδέ την εκτελεσιτότητα αυτής: 201 (36), διότι η κοινοποιήσις δεν αποτελεί συστατικόν στοιχείον της πράξεως, ..."

Στο Σύγγραμμα του Θ. Τσάτσου - "Η Αίτησις Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας", Τρίτη Έκδοση, σελ. 120-123 - διαβάζουμε:- 35

"Εκτελεστή, δε, είναι η πράξις της ενεργού διοικήσεως, η παράγουσα, αυτή καθ' εαυτήν, έννομον αποτέλεσμα θετικόν ή αρνητικόν, ως και πάσα διοικητική πράξις εμπειριέχουσα επιταγήν, της οποίας η εκτέλεσις είναι πλέον υποχρεωτική - αδιάφορον εάν 40

έχη ή δεν έχη πράγματι εκτελεσθή - ... και αποτέλεσμα της οποίας είναι η δημιουργία, τροποποιήσις ή κατάργησις ... δικαιώματος ή εννόμου προσδοκίας, εάν πρόκειται ατομική πράξις."

5

(Βλ., επίσης, "Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου" - Επ. Σπηλιωτόπουλου - Πέμπτη Έκδοση, παράγραφο 104.)

10 Στο Σύγγραμμα του Μ. Στασινοπούλου - "Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών", Τέταρτη Έκδοση, 1974, σελ. 170, αναφέρονται:-

15

"Δευτέρα προϋπόθεσις διά το δυνατόν της προσβολής μιας διοικητικής πράξεως, διά του ενδίκου μέσου της αιτήσεως ακυρώσεως, είναι ότι αυτή δέον να είναι εκτελεστή. Εκτελεστή είναι μία πράξις διοικητικού οργάνου, όταν δι' αυτής ασκήται αποφασιστική αρμοδιότης υπό του οργάνου τούτου, ήτοι οσάκις διά της πράξεως ταύτης δημιουργούνται δικαιώματα και υποχρεώσεις, ήτοι δημιουργούνται νομικά σχέσεις. ...

20

25 Χαρακτηριστικόν γνώρισμα της εκτελεστής διοικητικής πράξεως είναι ότι, διά της εν αυτή περιεχομένης δηλώσεως βουλήσεως, καθορίζει δίκαιον, δηλαδή δημιουργεί δικαιώματα και υποχρεώσεις, είτε κατά τρόπον γενικόν διά της θέσεως κανόνος δικαίου (κανονιστική πράξις), είτε κατά τρόπον ειδικόν, εν τη

30 ατομική περιπτώσει (ατομική πράξις). Ο τοιούτος καθορισμός δικαίου, ο οποίος αποτελεί στοιχείον της εννοίας της εκτελεστής διοικητικής πράξεως, ελλείπει από ωρισμένας δηλώσεις βουλήσεως των διοικητικών οργάνων, τας οποίας ονομάζομεν γενικώς 'μη εκτελεστάς διοικητικές πράξεις'.

35

40 Αι πράξεις αύται, αι μη εκτελεσταί, είναι δυνατόν, είτε να σχετίζονται προς μίαν εκτελεστήν πράξιν, προηγούμεναι ή επόμεναι αυτή, είτε να εκδίδονται ασχέτως προς άλλην εκτελεστήν, αποτελούσαι απλάς εκδηλώσεις της υπηρεσιακής αρμοδιότητος των οργάνων."

Στην Υπόθεση 1866/1967, το Ελληνικό Συμβούλιο της

Επικρατείας όρισε ως εκτελεστές πράξεις εκείνες με τις οποίες δηλώνεται η βούληση διοικητικού οργάνου, εξουσιαστικού χαρακτήρα, που σκοπεύει στην παραγωγή εννόμου αποτελέσματος διοικητικής φύσης έναντι των διοικουμένων και οι οποίες είναι δεκτικές άμεσης εκτέλεσης. 5

Στον Τιμητικό Τόμο του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1979, I, στις σελ. 166-167 διαβάζουμε:-

"Βάσει του ανωτέρω ορισμού, τα συνιστώντα την έννοιαν της εκτελεστής διοικητικής πράξεως στοιχεία ή νομικά γνωρίσματα είναι τα εξής: α) η δήλωση βουλήσεως πολιτειακού οργάνου ή οργάνου νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου ασκούντος διοικητικά καθήκοντα προς τον σκοπόν επαγωγής εννόμων συνεπειών, β) ο εξουσιαστικός χαρακτήρ της εν λόγω δηλώσεως βουλήσεως, γ) η επαγωγή ωρισμένων εννόμων συνεπειών, συνισταμένων εις την εξατομίκευσιν των γενικών διατάξεων του νόμου ή την δυνάμει τούτων σύστασιν υποκειμενικών νομικών καταστάσεων ή σχέσεων και δ) η δυνατότης άμεσου εκτελέσεως του περιεχομένου των, διά της δηλώσεως βουλήσεως του διοικητικού οργάνου, επερχομένων εννόμων συνεπειών, διά μέτρον διοικητικής εκτελέσεως ή υλικού καταναγκασμού." 10 15 20 25

Το αντικείμενο προσφυγής, με βάση το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος, είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, ή απόφαση ή παράλειψη προσώπου, αρχής ή οργάνου, που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία. Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η νομιμότητα εκτελεστής διοικητικής πράξης ή απόφασης. Η εκτελεστή πράξη εκφράζει τη βούληση του διοικητικού οργάνου, εξουσιαστικού χαρακτήρα, και τη ρύθμιση πάνω σε ένα θέμα. Είναι πράξη που σκοπό έχει την παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι του διοικουμένου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεσή του. Το κύριο στοιχείο της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι η άμεση παραγωγή εννόμου αποτελέσματος, που συνίσταται στη δημιουργία, τροποποίηση ή κατάλυση νομικής κατάστασης, δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα 30 35 40

- του διοικουμένου. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Nicos Kolokassides v. The Republic of Cyprus through the Minister of Finance* (1965) 3 C.L.R. 542· *Republic (Council of Ministers and Others) v. Costas Ch. Demetriou and Others* (1972) 3 C.L.R. 219, σελ. 222, 223· *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παντελή Χατζηπαντελή*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 827 (Απόφαση δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989)· *Εταιρεία Μουτουλλάς - Καλοπαναγιώτης Μεταφοραί Λτδ. ν. Αρχής Αδειών και Άλλων*, Υπόθεση 10 Αρ. 60/87, (Απόφαση δόθηκε στις 7 Οκτωβρίου, 1989)).

Εκτελεστή διοικητική πράξη είναι μόνο η πράξη με εξωτερικές έννομες συνέπειες.

- 15 Οι υποθέσεις στις οποίες έγινε αναφορά από τους δικηγόρους του Συμβουλίου είναι αποφάσεις προαγωγών και προσφορών.

20 Στις περιπτώσεις προαγωγής είναι αναγκαία, σύμφωνα με το νόμο ή τους κανονισμούς, ανάλογα με την περίπτωση, η λήψη της απόφασης, η κοινοποίηση στον προαγόμενο και η αποδοχή της από αυτό - (βλ. *Panayides και Μαγκλή*, (ανωτέρω)).

- 25 Οι άλλες υποθέσεις αφορούν προσφορές. Λήφθηκε απόφαση από το αρμόδιο όργανο, δεν κοινοποιήθηκε, δεν εξωτερικεύθηκε, δεν δημιούργησε έννομα αποτελέσματα οποιασδήποτε φύσης, δεν προέβη σε ρύθμιση και, ως εκ τούτου, δεν υπήρξε εκτελεστή 30 διοικητική πράξη.

Στην παρούσα υπόθεση, το Συμβούλιο αποφάσισε την άμεση απόλυση της αιτήτριας από τη θέση του Γραμματέα. Δεν κοινοποίησε στην αιτήτρια την 35 απόφαση αυτή μέχρι και μετά την καταχώριση της προσφυγής και την πρώτη εμφάνιση στο Δικαστήριο. Όμως εκτέλεσε την πράξη. Αμέσως, στην ίδια συνεδρία, αποφάσισε ότι κενώθηκε η θέση Γραμματέα. Πλήρωσε τη θέση με το διορισμό/προαγωγή του κ. Καλλικά.

40

Η θεσμοθετημένη θέση είναι μία και μόνη. Δεν μπορούσε ο κ. Καλλικάς να προαχθεί, χωρίς κένωση της

θέσης με την απόλυση της αιτήτριας. Αυτό δηλώνει και το σχετικό πρακτικό του Συμβουλίου.

Δεύτερη πράξη εκτέλεσης: Άμεση αποκοπή του μισθού της, από την ημέρα της λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης. 5

Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία της εκτελεστής διοικητικής πράξης. Ο σκοπός της άμεσης εκτέλεσης είναι προφανής και η παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων, τα οποία επηρέασαν δυσμενώς τα δικαιώματα της αιτήτριας, είναι αναντίλεκτη. 10

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι καθαρά εκτελεστή διοικητική πράξη και υπόκειται στο δικαστικό έλεγχο, με βάση την παράγραφο 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος. 15

Στις 19 Μαρτίου, 1992, η απόφαση ακυρώθηκε/ ανακλήθηκε. Δεν κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια, ούτε και διέρρευσε στον τύπο η ακύρωση της απόφασης αυτής. Για τους μισθούς της, που δεν πληρώθηκαν, εκδόθηκαν οι τραπεζικές επιταγές, στις οποίες έγινε αναφορά πιο πάνω. 20
25

Στις 12 Ιουνίου, 1992, ευδόκησαν να στείλουν στην αιτήτρια την παρακάτω επιστολή:-

"Κυρία 30

Βαρβάρα Περικλέους.

Εν συνεχεία της τηλεφωνικής επικοινωνίας που είχατε με τον Αντώνη Πετεινό, Λογιστή του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, σε σχέση με τους μισθούς σας, σας πληροφορούμε ότι οι επιταγές της μισθοδοσίας είναι έτοιμες και παρακαλείσθε όπως τις παραλάβετε από τα γραφεία του Συμβουλίου. 35
40

Σας ευχαριστούμε,

Διά Συμβούλιο Βελτιώσεως

Αγίας Νάπας."

5 Οι δικηγόροι του Συμβουλίου ισχυρίστηκαν ότι η αιτήτρια δεν είχε, ούτε έχει, έννομο συμφέρον. Περαιτέρω, με την ανάκληση, στις 19 Μαρτίου, 1992, της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, η αιτήτρια έπαυσε να έχει έννομο συμφέρον.

10

Ο πολίτης δικαιούται να προσβάλει τη νομιμότητα εκτελεστής διοικητικής πράξης, όταν έννομο ενεστώσ συμφέρον του έχει ευθέως προσβληθεί από την απόφαση, πράξη ή παράλειψη οργάνου, αρχής ή προσώπου, που ασκεί εκτελεστική ή διοικητική λειτουργία. Το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι ενεστώσ, άμεσο και προσωπικό, γιατί η προσφυγή δεν είναι λαϊκή αγωγή. Το έννομο συμφέρον πρέπει να υπάρχει κατά το χρόνο της καταχώρισης της προσφυγής και κατά τη διάρκεια της ακρόασης μέχρι το τέλος της δίκης. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Kyriakos Chrysostomides v. The Greek Communal Chamber through The Disciplinary Council of The Elementary School- Teachers* (1964) C.L.R. 397· *Christofides v. CY.T.A.* (1979) 3 C.L.R. 99· *Avgoloupi v. Minister of Interior* (1985) 3 C.L.R. 1525· *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others* (1986) 3 C.L.R. 322· *Papaleontiou v. Educational Service Commission* (1987) 3 C.L.R. 1341.)

30

Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Η ανάκληση εξ ολοκλήρου διοικητικής πράξης ενεργεί *ex tunc* και, κατά το Ελλαδικό Δίκαιο, η δίκη καταργείται, γιατί επέρχεται η εξαφάνιση του αντικειμένου της. Ο αιτητής δεν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρον. (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, 275· Θ. Τσάτσου - "Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας", Τρίτη Έκδοση, παράγραφος 188, σελ. 370 και επέκεινα· Επ. Σπηλιωτοπούλου - "Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου", Δεύτερη Έκδοση, σελ. 454· Αποφάσεις Σ.τ.Ε. 302/34, 1050/34, 18/35.)

40

Στην Κύπρο, με βάση την παράγραφο 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ακυρωτική απόφαση της προσβαλλόμενης πράξης, απόφασης ή παράλειψης από το Δικαστήριο, κάτω από την παράγραφο 4 του ίδιου Άρθρου, είναι αναγκαία προϋπόθεση για αξίωση εύλογης αποζημίωσης ή άλλης θεραπείας, εάν δεν ικανοποιηθεί η αξίωση του αιτητή από τη Διοίκηση - (*Phedias Kyriakides v. The Republic (Minister of Interior)*, 1 R.S.C.C. 66, 74).

Η προσφυγή δεν μπορεί να προχωρήσει όταν παραμείνει χωρίς αντικείμενο. Η ανάκληση της διοικητικής πράξης οδηγεί στην εξαφάνιση της πράξης και την κατάργηση της δίκης, εκτός εάν, κατά την περίοδο πριν την ανάκληση, ο αιτητής έχει υποστεί ζημιά, η οποία δεν εξαλείφθηκε με την ανάκληση - (*Christos Malliotis and Others v. The Municipality of Nicosia* (1965) 3 C.L.R. 75· *Christodoulides v. The Republic* (1978) 3 C.L.R. 189· *Irrigation Division "Katzilos" v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1068, σελ. 1080, 1083· *Agrotis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1397· *Strakka Ltd. v. The Republic of Cyprus and Another*, Υπόθεση Αρ. 163/86 (Απόφαση δόθηκε στις 15 Απριλίου, 1988)).

Ανεξάρτητα από την ανάκληση της διοικητικής πράξης ή απόφασης, αν στη διάρκεια της ισχύος της παρήχθησαν αποτελέσματα που ζημιώνουν τον αιτητή, που δεν αντιμετωπίστηκαν ή εξαλείφθηκαν με την ανάκληση, η προσφυγή πρέπει να αποφασιστεί από το Δικαστήριο, με σκοπό την ακύρωση, για να μπορεί ο αιτητής, με βάση την παράγραφο 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, να ζητήσει αποζημίωση.

Στην Υπόθεση Αρ. 125/86 - *Χρίστος Παπαδόπουλλος v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, (Απόφαση δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989) - η Ολομέλεια του Δικαστηρίου είπε:-

"Το ερώτημα που τίθεται είναι: Το Ανώτατο Δικαστήριο, μετά από ανάκληση εξ ολοκλήρου της προσβαλλόμενης πράξης, ερευνά ή όχι εάν η ανάκληση άφηκε την προσφυγή χωρίς αντικείμενο ή εάν ο αιτητής έχει υποστεί οποιαδήποτε ζημιά, η οποία δεν

εξαφανίστηκε από την ανάκληση, ή/και εάν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρο;

5 Αφού λάβαμε υπόψη μας τις πρόνοιες των
σχετικών παραγράφων του Άρθρου 146 του
Συντάγματος, τις βασικές αρχές του Διοικητικού
Δικαίου και τη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου,
καταλήξαμε ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δεν εξετάζει
10 την έκταση των ζημιών, αλλά ερευνά αν εκ πρώτης
όψεως παραμένει ζημία ή βλάβη, η οποία δεν
εξαλείφθηκε από την ανάκληση, για να αποφασίσει αν
η δίκη καταργείται ή συνεχίζεται."

15 Η αιτήτρια είχε έννομο συμφέρον κατά το χρόνο της
καταχώρισης της προσφυγής.

Το συμφέρον δεν είναι μόνον υλικό, αλλά μπορεί να
είναι και ηθικό.

20 Η θέση Γραμματέα του Συμβουλίου είναι μία.

Κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, εκ
πρώτης όψεως, παραμένει ζημία ή βλάβη η οποία δεν
εξαλείφθηκε με την ανάκληση. Η δίκη, ως εκ τούτου,
25 συνεχίζει και το Δικαστήριο θα προχωρήσει να εξετάσει
τη νομιμότητα της απόφασης απόλυσης της αιτήτριας,
που λήφθηκε στις 21 Ιανουαρίου, 1992.

30 Δεν έγινε απόπειρα από το Συμβούλιο υπεράσπισης
της πράξης.

Η κρινόμενη διοικητική πράξη είναι έκδηλα αντίθετη
με το νόμο. Αποτελεί, εκ προθέσεως, παραβίαση των
κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης, των βασικών
35 ανθρωπίνων ελευθεριών και, ειδικά, του δικαιώματος
υπεράσπισης και ακρόασης - (βλ., μεταξύ άλλων, **Andreas A. Marcoullides v. The Republic (Public Service Commission)** 3 R.S.C.C. 30· **Nicolaos D. Haros and The Republic (Minister of The Interior)** 4 R.S.C.C. 39·
40 **Maro N. Pantelidou v. The Republic (Public Service Commission)**, 4 R.S.C.C. 100· **Christodoulos Fisentzides v. Republic (Public Service Commission)** (1971) 3

C.L.R. 80· *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594· *Kypros Kyprianou v. Public Service Commission* (1973) 3 C.L.R. 206· *Iordanis Iordanous v. Republic (Public Service Commission)* (1974) 3 C.L.R. 194· *Orphanou v. Registrar Co-operative Societies* (1985) 3 C.L.R. 1022· *Kazamias v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 239· *Zavros v. District Officer Paphos* (1986) 3 C.L.R. 44· *Νικόλας Μελέτης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 911/87, (Απόφαση δόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου, 1989)· *Χριστοφής Ιωάννου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 290/89, (Απόφαση δόθηκε στις 31 Ιανουαρίου, 1990)).

Η Δημοκρατία είναι η Κυβέρνηση του λαού από το λαό. Οι εκλεγμένοι τοπικοί άρχοντες πρέπει να κάμνουν βίωμά τους τη Δημοκρατία και την εφαρμογή του νόμου, περιλαμβανομένων των κανόνων του διοικητικού δικαίου.

Στην παρούσα περίπτωση, υπάρχει κατάφωρη εσκεμμένη παραβίαση κάθε αρχής δικαίου, η οποία αφήνει έκθετη την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η τοπική αυτοδιοίκηση εξυψώνεται, όχι με μελανά στίγματα, όπως η πράξη που ακυρώθηκε, αλλά με συμμόρφωση προς τους κανόνες του δικαίου και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η απόφαση της απόλυσης της αιτήτριας, ημερομηνίας 21 Ιανουαρίου, 1992, ακυρώνεται.

Το Συμβούλιο να πληρώσει τα έξοδα της αιτήτριας.

Και αν ακόμα το Δικαστήριο εύρισκε ότι μετά την ανάκληση εξαλείφθηκαν όλα τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης πράξης, θα επιδίκαζε έξοδα υπέρ της αιτήτριας, λαμβανομένων υπόψη του είδους και της έκτασης της παρανομίας της πράξης που προσβλήθηκε στο χρόνο της έκδοσής της - (βλ. Σύγγραμμα Θ. Τσάτσου - "Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας" - Τρίτη Έκδοση,

4 Α.Α.Δ. Περικλέους ν. Συμβ. Βελτ. Αγ. Νάπας (Αρ.2) Στυλιανίδης, Δ.
παράγραφο 56, σελ. 124).

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς με έξοδα.